

Dwunastu

1. Dwu-nas-tu ru-szy-ło na świat ca-ły, — by sło-wem po-ru-szyć ser-ca jak ska-ły. —

5 I choć przez trud-ność ci szan-se ma-la-ły, — nie cof-nął się za-den, by nieść I-mię

9 Pa-na, — nieść I-mię Pa-na. — Na świat ca-ły za-nieść no-wi-nę — o

15 Bo-gu. — 1. Ty — jes-teś po-sła-ny, by nieść I-mię

21 Pa-na — ca-łe-mu świa-tu. — Wła-śnie — Ty — jes-teś wy-

27 - bra-ny, by nieść I-mię Pa-na — każ-de-mu bra-tu. — Wła-śnie

33 ty! — nie wy-co-fuj się, idź! O-to dzień, Pan po-sy-ła — dzi-siaj

39 nas. — łaskę weź, nie og-lą-daj się, już czas. — A-po-

45 C D h a D C

sto - łów dłu-ga dro - ga do-pro - wa - dza dzi - siał do nas. Te - raz my za - nie -

50 D A/e e G D

sie - my Je - go I - mię. 2. Ja - ka ra - dość jest, kie - dy mo - gę -

56 e D G

słu - żyć je - dy - ne - mu Kró - lo - wi nie - ba! Ja - ki po - kój

62 D e D

jest, kie - dy wi - dzie, że On tuż o - bok - jest w ka - wał - ku chle - ba.

68 C a D e

U - mac - nia mnie, kar - mi - na dro - gę i da - lej po - sy - ła! R2. Ko - lej - ni wy - ru - szą

74 D e

na świat ca - ły, - by sło - wem po - ru - szyć ser - ca jak ska - ły. - I choć trud - noś - ci nie

78 D C D h

bę - dą ma - la - ły, - nie cof - nie się za - den, by nieść I - mię Pa - na, - nieść I - mię

83 e D C D A/e e G

- Pa - na. - Na świat ca - ły za - nieść no - wi - nę - o Bo - gu. - 3. Ty

90 D e D

jes - teś - wy - bra - ny - by nieść I - mię Pa - na - ca - ła - mu świa - tu. -

96

Właś - nie Ty — jes - teś — po - sła - ny, by nieść — I - mię Pa - na —

102

każ - de - mu bra - tu! Nie wy - co - fuj się, idź! Nie wy - co - fuj się,

107

idź! Nie wy - co - fuj się! Nie wy - co - fuj się! Nie wy - co - fuj się, idź!